

İnsan Yapımı Yasalar Pakistan'ın Tarımsal Potansiyeli Önünde Engel

Allah'ın indirdiği kanunların uygulandığı zamanlarda Müslüman toprakların dünyanın tarım harikası olduğu biliniyor. Avrupa'nın açlık ve kıtlıkla boğuştuğu bir dönemde Şam toprakları uçsuz bucaksız tarımsal zenginliklere sahipti. Haçlılar "süt ve bal diyarına" gideceklerini düşünüyorlardı. Haçlıların Şam topraklarını istila etmelerinin nedenlerinden biri de buydu. Dahası, Avrupa'nın Karanlık Çağında Müslüman toprakları, Avrupa'nın temel tarımsal ürünler için önemli bir bağlantı noktasıydı. İslam'ın egemenliğinde Hindistan Alt Kıtası, dünya GSYİH'nın yüzde 23'ünü üreten tarımsal bir güç merkeziydi. Müthiş bir ihracat profiline sahipti. Tarımsal, özellikle baharat ve çeşni zenginliği, İngiliz sömürgecilerin iştahını kabarttı. Fakat İngiliz işgali sırasında ilahi kanunların yerini insan yapımı yasalar aldığında, aynı topraklarda geniş çaplı bir kıtlık yaşandı. Yüzlerce, binlerce insan açlıktan öldü. Şimdiye kadar tarımsal alanda insan yapımı yasalar egemen. Bu yasalar, Pakistan'ın tarımsal bir güç merkezi olduğu gerçeğinden bihaber.

Dünyanın en büyük Indus Nehri'nden beslenen büyük ekilebilir arazileriyle, dört farklı mevsimiyle, çeşitli peyzaj ve büyük yarı vasıflı işgücü havuzuyla Pakistan, muazzam tarımsal potansiyele sahip. Tarım, Pakistan ekonomisinin büyümesi ve gelişmesinin temel kalemlerinden biri. İnsanları besler, sanayi için hammadde sağlar, Pakistan'ın dış ticaretinin omurgasını oluşturur. Gayri safi yurtiçi hasılanın yaklaşık dörtte birine ve ihracat kazancının yarısından fazlasına katkıda bulunur, işgücünün yaklaşık yüzde 45 'ini istihdam eder, kırsal nüfusun yaklaşık üçte ikisine gelir sağlar. Temel gıda ürünlerine ek olarak tarıma dayalı endüstrilerin hammaddesini oluşturur. Ham ve mamuller ihracatı yoluyla gelir sağlar. Ancak şuan Pakistan'ın milyonlarca hektarlık arazisi, atıl durumda.

Devlet, tarım sektörünü desteklemiyor, çiftçiler ilkel tarım yöntemlerini kullanmak mecburiyetinde kalıyorlar, modern sulama ağları gibi verimi artıracak ve hastalıkları önleyecek tekniklerden yoksunlar, tüm ekilebilir veya ıslah edilebilir araziler işlenmiyor. Tüm bunlara rağmen tarım, yine de Pakistan ekonomisinin omurgasını teşkil ediyor.

Dahası, tarımsal büyüme kırsal yoksulluğu pek etkilemedi, yoksulluk daha da arttı. Yapılan bazı arazi reformuna rağmen insan yapımı yasalar, zenginliği azınlığın elinde topladı. Gerçi bu, kapitalizmin kaçınılmaz sonucu. Milyonlarca insan, iyi bir yaşam sürmek için temel ihtiyaçlarını karşılamak aracından yoksun. Pakistan'ın kırsal nüfusu, bolluğun ortasında açlık çekmekte. Bu nedenle tarım dışı faaliyetler, özellikle çok az arazisi olan veya hiç arazisi olmayan tarımsal haneler için önemli bir gelir kaynağı haline gelmiştir. Kırsal kesimde yaşayan insanlar, rızık arayışıyla köylerini terk ederek şehirlere göç etmek zorunda kalmışlardır. Şehirlerde sokaklarda yatıyorlar, düşük ücretli sıradan işler için uzun kuyruklarda saatlerce beklemek mecburiyetinde kalıyorlar. Pakistan'daki tarımsal kredi olanakları sorunları daha da artırıyor. Tarımsal kredinin faiz oranı yüksek. Krediler zamanında verilmediği gibi toplam kredi talebini de karşılayamıyor. Bu yüzden çiftçiler, gayri resmi kaynaklardan çok yüksek faiz oranlarıyla borç alma zorunluluğu hissediyorlar. Çiftçilerimiz hakkında "borç içinde doğar, borç içinde büyür ve borç içinde ölür" diye yaygın bir söz var.

İnsan Yapımı Yasalar, Tarımsal Yetersiz Verimliliğe ve Kırsal Yoksulluğa Neden Olduğu Gibi Daha da Derinleştiriyor

Şeriat kanunlarının kaldırılmasından sonra kapitalizm, arazileri birkaç kişinin elinde topladı. İngilizler ülkeden ayrılrsa da kapitalizm kaldı, dolayısıyla tekelleşme hala Pakistan tarımının baskın özelliği. Kırsal hanelerin küçük bir yüzdesi, tüm ekili arazilerin yarısından fazlasına sahipken, kırsal hanelerin yaklaşık yüzde ellisi tamamen arazisizdir. Topraksız tarım işçileri, toprak sahiplerinin topraklarını işliyorlar, karşılığında icara veriyorlar. Öyle ki, toprak sahiplerinin

çoğunluğu, sadece icara ile geçiniyorlar. Bu nedenle pratikte toprağı ekenler çok az fayda sağlarken, toprak sahipleri çok büyük faydalar elde ediyorlar. 1960'lardaki sözde "Yeşil Devrim ", işleri daha da kötüleştirdi. Küçük bir elit, daha önce kiralanmış arazileri geri aldılar, önceki kiracıları kovdular. Böylece kırsal yoksulluk daha da arttı ve alternatif geçim arayışla kırsal işçiler, şehirlere akın ettiler. Şehirlere göç eden kırsal işçiler nedeniyle arazi sahipleri, Pakistan'ın zengin tarım arazilerini işleyemez oldular.

Demokraside kim iktidara gelirse gelsin uygulanan sömürgeci küfür yasaları Müslümanların durumunu daha da kötüleştiriyor, çünkü demokrasi, İslam'ın vahyedilen yasalarını uygulamak zorunda değil. Bu nedenle 1990'ların sonlarında Benazir Bhutto hükümeti, ilk olarak kurumsal çiftçiliğı yürürlüğe koydu. Şirket çiftçiliğini sanayi olarak ilan etti ve 19 çok uluslu şirkete çalışma izni verdi. 2001-2'de politika değişikliğine gidildi. Müşerref hükümeti, potansiyel yabancı yatırımcılara bir dizi vergi indirimi getirdi, Kurumsal Tarımsal Tarım Politikası ve Kurumsal Tarım Yönetmeliğini kabul etti. Keyani- Zerdari hükümetinin 2009'da açıkladığı politika paketi, tarımda yabancı yatırımcılara rekabetçi teşvikler sundu. Geniş devlet arazilerini benzeri görülmemiş şekilde yabancı yatırımcılara peşkeş çekildi. Aynı politika Rahil-Navaz hükümeti döneminde de devam etti.

Mevcut yöneticilerin iktidarında bu politikalar, sadece daha fazla işsizlik, sıkıntı ve düşük verimlilik üretmektedir. Yerel çiftçiler gübre, tohum, makine, nakliye ve akaryakıt gibi temel tarımsal girdilere getirilen ağır vergiler altında ezilirken, yabancı şirketler toprak mülkiyeti, makine ve ekipman ithalatı ve karlarını yabancı devletlere gönderme gibi ayrıcalıklı muameleye tabi tutulmaktadır. Dahası, yabancı şirketler, Pakistan'ın gıda güvenliği için gerekli olan ürünler yerine ekonomilerinde kullandıkları nakit ürünleri tercih ediyorlar. Böylece sömürgeci politikaların uygulanması sonucunda demokrasi, Pakistan'ın yerel tarımsal kapasitesinin yabancı şirketler tarafından gasp edilmesini, besleme ve giyinme kabiliyetinin baltalanmasını sağladı, daha pahalı dış ithalata bağımlı hale getirdi.

Gıda Güvenliği İçin Arazi Ekimi ve Kırsal Refahı En Üst Düzeye Çıkarmak

Hilafetin geri dönüşü, tarımsal üretimi ve kırsal istihdamı artıracak, böylece Hindistan Yarımadası'nda İslam'ın arazi yasalarını uygulayarak Pakistan'ın gıda güvenliğini ve refahını artıracaktır. Benzersiz bir şekilde İslam, toprağın mülkiyetini ekimiyle ilişkilendirmektedir. Bu nedenle arazi sahibi, büyük arazileri veya küçük arazileri olup olmadığına bakılmaksızın ekimini kişisel olarak denetlemek mecburiyetinde. Devlet, hibe veya faizsiz kredilerle arazi sahiplerine ekimi konusunda yardımcı olacaktır.

Hizb-ut Tahrir Anayasa Mukaddimesinin 136.maddesine göre, "**Arazi mülkiyeti olan herkes o araziye işletmeye zorlanır. Beyt-ul Mâl'den, muhtaç olanlara arazisini işletmesini mümkün kılacak kadar yardım verilir. Arazi, üç sene işletmeksizin ihmal edenden alınıp başkasına verilir.**"

Arazi sahibi, aldığı yardıma rağmen arazisini ekmek istemiyorsa veya ekmiyorsa, ekmesi için bir başkasına kiraya veremez. Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

ارزُعَهَا أَوْ امْتَحِنَهَا أَخَاكَ "Ya kendin ek ya da kardeşine ver." [Nesai]

Hizb-ut Tahrir Anayasa Mukaddimesinin 135.maddesine göre, "**İster öşür ister haraç arazisi olsun, araziye ziraat için kiralamak mutlak olarak yasaklanır. Yine muzâra'a (parayla veya mahsulün bir kısmıyla kiralama) da yasaklanır. Musâkâ (ağaçların kiraya verilmesi) ise mutlak olarak câizdir.**"

İslam, tarımsal üretkenliği artırmak için ölü araziye ihya edene verir, böylece ekilmemiş tarım

arazilerinin ihyasını teşvik eder. Rasûlullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

من أحيأ أرضاً ميتة فبهي له **“Kim ölü bir araziyi diriltirse, o arazi onunundur.”** [Tirmizi]

Hizb-ut Tahrir Anayasa Mukaddimesinin 134.maddesine göre, **“Mevat arazi (işlenmemiş sahipsiz arazi), faydalanılır hâle getirmek ve çevrelemek suretiyle mülk edinilir.”**

Hilafet, tarım arazilerinin yabancılara satışını yasaklayacak, dahası, yerel çiftçileri tarımsal girdiler yükünden yani ağır vergilerden kurtaracak, arazi ve mahsulünden alınan haraç ve öşür sistemini yürürlüğe koyacaktır. Böylelikle gıda güvenliğinin yanı sıra iç refah muazzam şekilde artacaktır, tıpkı ümmetin İslami yönetim altında yüzyıllarca yaşadığı gibi. Bugün Hilafet, vatandaşlarının temel gıda ve giyecek ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri ürünlere öncelik verecek, üretim fazlasını diğer milletler ile ilişkisi kapsamında dış ticareti için kullanacaktır. Sulama, gübre, hastalık önleme, ekilebilir arazi ıslahı ve biyo-yakıtlar gibi yeni gelişmeler de dâhil olmak üzere tarımsal standartları yükseltmek ve dünyaya önderlik etmek için devlet destekli bir program uygulayacaktır. Hayvancılık mevcudiyetindeki artışı desteklemek için güçlü meralar oluşturacaktır.

Hizb-ut Tahrir Anayasa Mukaddimesinin 165.maddesine göre, **“Beldelerimizde yabancı malların işletilmesi ve yatırım yapılması men edilir. Yine herhangi bir yabancıya ayrıcalık tanınması da men edilir.”**

Hizb-ut Tahrir Anayasa Mukaddimesinin 133.maddesine göre, **“Öşür arazisi, ahalisinin üzerinde İslâm'a girdiği arazi ile Arap Yarımadası arazisidir. Haraç arazisi ise, Arap Yarımadası'ndan başka harp ve sulh suretiyle fethedilen yerlerdir. Fertler öşür arazisinin rakabesini (aslını) ve menfaatini mülkiyet edinirler. Haraç arazinin rakabesinin mülkiyeti devletindir ve menfaatinin mülkiyeti ise fertlerindir. Her ferdin şeri akitlerle öşür araziye, haraç arazisinin menfaatıyla mübadele etme hakkı vardır. Bunlar da diğer mallar gibi miras bırakılır.”**

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilayeti

H. 14 Ramazan 1443
M. 15 Nisan 2022

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com